

Folketinget, og jeg kan ikke ubetinget hilse disse med Glæde. Der er til Dels gjort Rede for dem af den højtærede Forsvarsminister, men skal man betegne deres Virkning med eet Ord, er det den, at de gør hele Systemet mere besværligt, indfører Omsvøbsdepartementer, som kunde undværes; de har absolut den Virkning, at Udpegningen af Hestene, Vognene og Motorvognene vil foregaa noget langsommere og maaske ogsaa noget dyrere end efter det oprindelige Lovforslag. Imidlertid skal jeg ikke rette nogen stærk Indvending derimod, idet jeg trøster mig med, at det, som foregaa vanskeligere og langsommere, skal foregaa i Fredstid, hvor der ikke er nogen videre Hast; vil endelig Bevillingsmyndighederne og det andet høje Ting have det saaledes, kan man trøste sig med, at det ikke skaber Indkaldelsen eller den egentlige Mobilisering nogen Vanskelighed.

Der er kun et enkelt Punkt, jeg vil drage frem, hvor det forekommer mig, at der absolut er et Hul i Foranstaltningerne. Det er de Bestemmelser, som indeholdes i § 6 og § 10 vedrørende, hvad der skal foretages, naar enten en Hest dør eller bliver ubrugelig, og naar en Vogn bliver ubrugelig. I Forsvarsministerens Lovforslag var det bestemt, at vedkommende, der havde Hesten eller Vognen, skulde melde det direkte til Krigsbestyrelsen. I Folketingets Affattelse er det foreslaaet, at han skal melde det til de kommunale Myndigheder. Det kan være meget godt, at han melder det til dem, men tidligere, naar det var blevet meldt til Krigsministeriet, havde dette at sørge for, at der blev udpeget en anden Hest eller Vogn, men dette gælder ikke for de kommunale Myndigheder, disse har ikke, saa vidt jeg kan se af, hvad der foreligger, nogen Forpligtelse til at foretage sig noget som helst, hverken at indsende Beretning til nogen eller selv at foretage noget Skridt. Hvis jeg ikke har overset noget, maa der absolut være et Hul i Lovforslaget. Jeg kan hverken af Motiveringen eller de Udtalelser, der er faldne, finde noget, der viser, hvorledes man springer over dette Hul. Det er oven i Købet gjort vanskeligere, idet det oprindelige Lovforslags § 13 bestemte, at de kommunale Myndigheder var pligtige paa Forlangende at bistaa de militære Myndigheder, men ogsaa denne Bestemmelse er faldet bort. Havde man endda haft den, havde det været helt godt, men da den mangler, er der en ret alvorlig Man-

gel. Det kan maaske i de fleste Kommuner ikke have meget at sige, men i de Kommuner, hvor der handles meget med Heste, og Hestebestanden i ganske kort Tid undergaar betydelige Forandringer, opstaar der, naar det viser sig, at en Del af de Heste, man ventede, er forsvundet, og at vedkommende har meldt det til Kommunalbestyrelsen, der har lagt det ad acta som sig uvedkommende, en virkelig Mangel. Jeg vil derfor bede den højtærede Forsvarsminister udtale sig om, hvorvidt han kan eller vil række Haanden til at faa en saadan Bestemmelse indført, eller om han kan paapege andre Veje til at sikre sig, at disse Meldinger til de kommunale Myndigheder virkelig gaar videre til Ministeriet, saaledes at man sikrer sig, at de manglende Heste, Vogne eller Motorvogne bliver udpeget igen.

J. Pedersen: Nødvendigheden af at faa en bedre Ordning end den af 1876 er indlysende, Ministeren har gjort Rede for, hvilke Vanskeligheder den gamle Ordning medfører; efter den bliver ganske vist Heste og Vogne udpeget i Fredstid, men naar det kommer til Stykket, skal det først afgøres, om Hestene kan bruges, dernæst, hvad de kan bruges til, og endelig, hvad der skal betales for dem. Det er en temmelig omstændelig Historie, og da det efter den gældende Lov kun kan foregaa ved en Kommission for hvert Amt, bliver det meget sent, inden Loven kommer til at virke. Den her foreslaaede Ordning synes meget hensigtsmæssig; og at man i det andet Ting har opretholdt Kommunalbestyrelsens større Indflydelse fra først til sidst, synes jeg heller ikke, der kan være noget at indvende imod. Det ærede Medlem (Rambusch), der nu talte, mente, at Udpegningen vilde foregaa langsommere, naar der skulde være et kommunalt Medlem sammen med Hærens Repræsentant til at foretage den. Det kan jeg egentlig ikke indse, thi den kommunale Synsmand vil jo, naar han ved, at nu skal Udpegning af Heste finde Sted, hurtigt kunne sætte sig ind i, hvilke Heste der kan bruges. Han vil kunne have det paa rede Haand, naar Forsvarsministerens Repræsentant kommer til Stede. Jeg tror, det vil kunne gaa hurtigere paa den Maade, end hvis det alene overlades til de militære. Der kan ikke klages over, at det militære Element ikke har tilstrækkelig Indflydelse, det bliver jo det, der afgør, om Hestene kan bruges, og hvortil de